

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach
ul. Prosta 10
25-366 Kielce

Skarżący:
Stowarzyszenie Rozwój Inicjatyw Obywatelskich

Organ:
Rada Powiatu Kieleckiego
ul. Wrzosowa 44
25-211 Kielce

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ppsa przekazuję w załączeniu skargę na bezczynność Rady i jednocześnie:

- wnoszę o oddalenie skargi.

Ponadto Organ przekazuje spięte i ponumerowane akta sprawy znak: OR-IV.0008.3.2024

Uzasadnienie

W dniu 06.02.2024 r. Stowarzyszenie Rozwój Inicjatyw Obywatelskich zastępowanie przez profesjonalnego pełnomocnika złożyło skargę na bezczynność w sprawie wiadomości mailowej z dnia 9 stycznia 2024 r.

Odnosząc się do przedmiotowej sprawy Organ wskazuje, że na osobistą skrzynkę pracownika Starostwa Powiatowego w Kielcach, wpłynęła wiadomość z adresu kontakt@rio.org.pl.

Z treści przedmiotowego pisma wynikają następujące żądania:

- A. przygotowanie dokumentu jakim lista skarg, które to skargi dotyczyły działania zarządu powiatu oraz starosty kieleckiego w okresie obecnej kadencji (jest to czas ponad 5 lat);
- B. wysłanie dokładnego adresu bip do poszczególnych skarg, a jeśli skargi nie znajdują się do na biuletynie, to przekazanie treści tych dokumentów;
- C. wysłanie dokładnego adresu bip do uchwał podejmowanych w ww. sprawach;
- D. wysłanie imiennego wykazu głosowania w sprawie ww. uchwał.

Należy wskazać, że podmiot wnoszący poprzestaje na określeniu przedmiotowego pisma jako wniosek. W dniu wpływu pisma ustalono, że właścicielem przedmiotowego adresu email jest Stowarzyszenie Rozwój Inicjatyw Obywatelskich, co nie powinno budzić w tym wypadku wątpliwości, ponieważ ten adres pojawia się na stronie internetowej stowarzyszenia. W wiadomości znajduje się też identyczny jak na przedmiotowej stronie znak graficzny z napisem Rio Rozwój Inicjatywy Obywatelskich.

Wiadomość mailowa została powiązana z kwestią rozpatrzenia przez Radę Powiatu skargi Pana _____ będącego prezesem Stowarzyszenia RIO w dniu 30 października 2023 r. W uchwale Rada Powiatu uznała, że wniesiona przez stronę skarga w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Starosty Kieleckiego w kwestii nieprzyjęcia przez Starostę Kieleckiego skargi do protokołu jest bezzasadna.

Dowód: Uchwała Nr LXV/89/2023 Rady Powiatu w Kielcach z dnia 30 października 2023r.

W ostatnich czasie Prezes Stowarzyszenia złożył również inne skargi w sprawie działania Rady i Przewodniczącego.

Dowód: Pismo Wojewody w sprawie wyjaśnień z dnia 05.02.2024 znak :PNK.III.1410.6.2024,
Pismo Wojewody w sprawie wyjaśnień z dnia 06.02.2024 znak :PNK.III.1410.7.2024
Pismo Wojewody w sprawie przekazania skargi z dnia 06.02.2024 znak: :PNK.III.1411.3.2024

Pełnomocnik strony w pewien sposób to potwierdza wskazując, że skarga ma związek z faktem "iż skarżący w ostatnim czasie wskazywał wiele naruszeń prawa w starostwie powiatu kieleckiego".

Powyższe pozwoliło na ustalenie, że wiadomość mailowa dotyczyła uzyskania dokumentów i informacji dotyczących w części spraw własnych stowarzyszenia.

Istotną sprawą jest też fakt, iż w przedmiotowym piśmie wnoszący nie wskazuje, że jest to wniosek o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej¹. Stowarzyszenie nie posługuje się także żadnym wyrażeniem w wiadomości które mogłoby pozwolić zidentyfikować, że jest to w znaczeniu skarżącego wniosek o udostępnienie informacji publicznej, a nawet żąda "linków do poszczególnych spraw jeśli znajdują się na BIP", co w sposób bezpośredni jest sprzeczne z zakresem żądania określonym w ww. przepisie, ponieważ tryb wnioskowy nie dotyczy informacji znajdujących się na stronie BIP. Strona nie

¹ Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902), dalej jako ustawa o dostępie do informacji publicznej.

ma obowiązku określania, że przedmiotowy wniosek dotyczy żądania informacji publicznej, jednak w takim wypadku to powinnością organu jest ustalenie poprzez treść pisma jak należałoby zakwalifikować przedmiotową wiadomość.

Bazując na powyższym analizując treść pisma należy też wskazać, że informacji publicznej nie stanowią *“dokumenty prywatne, które podmiot prywatny kieruje do organu administracji publicznej. Nie jest przy tym istotne, jakiego rodzaju postępowanie wszczynają dokumenty prywatne (administracyjne, skargowo - wnioskowe czy inne) i czy w ogóle wszczynają, bądź też, jakiej czynności organu oczekuje podmiot, składając dokument prywatny. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 maja 2006 r. o sygn. akt II OSK 812/05 (publ. LEX nr 236465), wyraził pogląd, że dokumenty prywatne, jako takie, nie stanowią informacji publicznej, w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.”*²

Żądanie przesłania *“treści”* skarg dotyczy zgodnie z powyższym poglądem orzecznictwem przekazania dokumentów prywatnych, które nie mogą być udostępnione w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Podkreślić należy, że jest to też jedyna wymagana informacja która nie jest publikowana publicznie, ponieważ dokumenty wynikające z żądania C i D są wskazane na biuletynie, a na podstawie tych danych wnioskujący może przygotować listę rozpatrywanych skarg o której mowa w żądaniu A.

Bazując na orzecznictwie należało też stwierdzić, że przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie będą miały zastosowania w sytuacji, gdy skarżący stara się uzyskać informację we własnej prywatnej sprawie³.

Po analizie treści należało dojść do wniosku, że najbardziej prawdopodobnym wskazaniem jest, to że podanie dotyczy żądania przekazania dokumentów i wyjaśnień w zakresie postępowania w sprawie skarg i wniosków. Zgodnie z art. 2 KPA do tego typu czynności ma zastosowanie niniejszy kodeks (Dział VIII). Przepisy w tym zakresie nie kreują uprawnienia do żądania tego typu dokumentów.

Mając to na uwadze oraz fakt, iż wiadomość nie została skierowana na właściwy adres do doręczeń wskazany na Biuletynie Informacji Publicznej przewodniczący Rady Powiatu poinformował, bazując na ogólnych przepisach ustawy systemowej, poinformował, że wniesienie przedmiotowego pisma nie rodzi skutków procesowych wskazując, iż podanie pozostawione zostało bez rozpoznania w myśl art. 63 § 1 zdanie drugie KPA, co w ocenie organu należy uznać za działanie właściwe.

II

Pozostawienie bez rozpatrzenia w myśl art. 63 § 1 KPA jest czynnością materialno-techniczną i nie ma ona waloru czynności w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a⁴.

O pozostawieniu bez rozpatrzenia należy jedynie powiadomić wnoszącego podanie,⁵ co zostało realizowane przez przewodniczącego Rady w dniu 31.01.2024 r. Po uzyskaniu przez

² Wyrok WSA w Szczecinie z 27.04.2016 r., II SAB/Sz 37/16, LEX nr 2053350.

³ Wyrok WSA w Kielcach z 20.09.2023 r., II SAB/Ke 77/23, LEX nr 3625520.

⁴ por. Wyrok WSA w Łodzi z 11.10.2023 r., II SA/Łd 628/23, LEX nr 3626808.

⁵por. Wyrok WSA w Łodzi z 6.09.2023 r., III SA/Łd 343/23, LEX nr 3607881.

podmiot wnoszący informacji w tym zakresie pismo nie zostało zmodyfikowane oraz sprecyzowane o wskazanie w jakim trybie i w jakim charakterze podmiot żąda tego typu informacji.

III

Skarżący zarzuca, iż *“wskutek beczynności organu”* doszło do naruszenia art. 19 ust. 2 MPPOiP⁶ poprzez jego *“niezastosowanie i niedostępnienie na wniosek informacji podlegającej udostępnieniu, co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego ograniczenia prawa człowieka do informacji”*.

Należy zaznaczyć, że przedmiotowy zarzut biorąc pod uwagę jego formalny charakter jest niepełny. Skarżący poprzestaje na wskazaniu przepisu umowy międzynarodowej która sama w sobie nie jest podstawą do jej stosowania w porządku krajowym. Katalog źródeł powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej jest określony w art. 87 ust. 1 Konstytucji. Możliwość bezpośredniego stosowania dotyczy ratyfikowanych umów międzynarodowych, chyba, że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy co wynika z art. 91 ust. 1 Konstytucji i z tym przepisem zarzut powinien być zostać powiązany. W tym konkretnym przypadku Pakt ma pierwszeństwo stosowania przed ustawą na podstawie art. 91 ust. 2 w związku z art. 241 ust. 1 Konstytucji.

Pełnomocnik strony twierdzi, że art. 19 ust. 2 Paktu został naruszony w zakresie *“prawa swobodnego poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania wszelkich informacji i poglądów”*. Skarżący w żaden sposób nie wskazuje w uzasadnieniu na czym się oparł określając, że doszło do naruszenia tego przepisu. W tym zakresie należy stwierdzić, że tak zredagowany zapis ma charakter zasady ogólnej która nie powinna być samoistną podstawą do działania organu.

Stosowanie przepisów paktu ma charakter wertykalny, jakkolwiek należy brać też pod uwagę regulację z art. 2 Paktu i co za tym idzie fakt, iż Rzeczpospolita Polska podjęła odpowiednie kroki mające na celu przejęcie praw i zobowiązań wynikających z niniejszej umowy w postaci ustawy o dostępie do informacji publicznej, która w sposób pełny i zupełny realizuje zobowiązania nałożone na państwa sygnatariuszy wynikające z art. 19 ust. 2 Paktu w zakresie przedmiotowej sprawy dotyczącej kwestii proceduralnych związanych rozpatrywaniem wniosków dotyczących informacji publicznych.

Pełnomocnik Strony twierdzi, że naruszenie wynika z *“niestosowania”* ww. przepisu. Organ nie stosuje tego przepisu nawet w sytuacji gdy dokonuje czynności materialno-technicznej jaką jest odpowiedź na wniosek o udostępnienie informacji publicznej. Oczywistym jest, że władza publiczna powinna brać pod uwagę zasady ogólne określone we właściwych ratyfikowanych umowach międzynarodowych, to jednak jeszcze raz należy podkreślić, że nie może to być samoistna podstawa do ich działania, ponieważ czynności podejmowane przez Radę Powiatu rozpatrywane są na podstawie właściwej procedury określonej prawem.

---

⁶ Międzynarodowy Pakt PRAW OBYWATELSKICH I POLITYCZNYCH otwarty do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167); dalej jako Pakt

IV

Pełnomocnik Strony twierdzi, że został naruszony art. 61 ust. 1 Konstytucji w zakresie w jakim Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej poprzez *“nieudostępnienie informacji na wniosek”*. Tego typu zarzut jest sprzeczny z brzmieniem 8 ust. 2 Konstytucji w powiązaniu z art. 61 ust. 4 Konstytucji, który określa, że *“Tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, określają ustawy”*.

Skarżący zaskarża bezczynność Organu poprzez nierozpatrzenie w terminie wniosku co jest zarzutem dotyczący stricte procedury. Konstytucja scedowała tryb udzielania informacji na zapisy ustawy, a tego dotyczy skarga. Niezasadnym jest powoływanie się na art. 61 ust.1 Konstytucji ponieważ nic ona nie mówi o wymogach dotyczących treści wniosku o udostępnienie informacji publicznej, sposobie jego wnoszenia oraz terminie i sposobie odpowiedzi podmiotu zobowiązanego do ich udzielenia.

V

Pełnomocnik Strony wskazuje, że doszło do naruszenia art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez *“błędne zastosowanie polegające na nieprawidłowym, tylko częściowym zrealizowaniu wniosku”*. Skarżący w uzasadnieniu żaden sposób nie określa jaka w jego ocenie część wniosku została zrealizowana.

Analizując treść przedmiotowego unormowania należy również wskazać, że określa ono uprawnienie osoby domagającej się uzyskania informacji publicznej która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub portalu danych poprzez złożenie wniosku. Art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej nie kreuje powinności działania organu. W tym zakresie powinność działania organu w szczególności wskazuje art. 10 ust. 2, art. 13 i art. 14 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Skarga jest złożona w oparciu o art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a. i dotyczy stricte bezczynności organu. Zgodnie z doktryną *“bezczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w **prawnie określonym terminie wymieniony organ nie podejmie żadnych czynności w sprawie lub gdy wprowadzie prowadził postępowanie w sprawie, jednakże – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem stosownego aktu lub nie podjął czynności**”*⁷. Prawnie określony termin do odpowiedzi na wniosek jest wskazany w art. 13 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej i to ten przepis w ocenie powinien być wskazany jako naruszony biorąc pod uwagę charakter zarzutu.

VI

Podsumowując, skarżący nie wskazał w sposób właściwy jaki przepis prawa został naruszony biorąc pod uwagę fakt, iż skarga dotyczy kwestii bezczynności. Oczywistym jest, że organy administracji publicznej powinny kierować się zasadami ogólnymi wyrażonymi w art. 16 ust. 2 paktu i art. 61 ust. 1 Konstytucji, ale nie może być to samodzielna podstawa dotycząca skargi na bezczynność organu. Przedmiotem naruszenia przepisu nie jest też art.

---

⁷A. Kabat [w:] B. Dauter, M. Niezgódka-Medek, A. Kabat, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, wyd. II, LEX/el. 2021, art. 3.

10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, ponieważ nie jest to przepis wskazujący termin na rozpatrzenie wniosku. Zgodnie z doktryną przepisy *“nie przewidują konieczności wskazania w skardze podstaw zaskarżenia, tj. wymienienia konkretnego przepisu czy przepisów prawa, które zdaniem skarżącego zostały naruszone”*⁸, to jednak *“Od zawodowego pełnomocnika skarżącego oczekuje się jednak sporządzenia skargi w sposób profesjonalny, a zatem sformułowania konkretnych zarzutów polegających na wskazaniu naruszeń prawa materialnego, procesowego lub ustrojowego oraz wniosków co do sposobu rozstrzygnięcia”*⁹. a powyższe nie zostało zrealizowane co rodzi wątpliwość, czy skarga spełnia wymogi formalne wynikające z Art. 57 § 1 pkt p.p.s.a.

VII

Odnosząc się do treści uzasadnienia wskazuje, że stwierdzenie, iż *“ustawa o dostępie do informacji publicznych nie [...] zawiera również odesłania do innych przepisów w tym np. do k.p.a.”* jest błędne, ponieważ w art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej określa, że w decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej stosuje się Kodeksu postępowania administracyjnego.

VIII

Z ostrożności procesowej wskazuję, że nawet przyjmując, że odpowiedź przewodniczącego była zrealizowana w sposób niewłaściwy, to warunkiem bezczynności jest ustalenie czy *informacja wskazana we wniosku o jej udostępnienie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy*¹⁰, a za takie nie można uznać żądań wnoszącego, o czym mowa była powyżej.

IX

W niniejszej sprawie należy również szeroko przytoczyć stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego¹¹, które określa, że *“Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego funkcjonuje pogląd dopuszczający możliwość stosowania konstrukcji nadużycia prawa dostępu do informacji publicznej. Nadużywanie publicznego prawa podmiotowego ma miejsce wówczas, gdy jakiś podmiot podejmuje prawnie dozwolone działania dla osiągnięcia celów innych niż przewidziane przez ustawodawcę. Takie działanie lub zaniechanie jest wprawdzie zachowaniem podmiotu “mającego prawo”, ale nie służy społecznie uzasadnionym interesom tego podmiotu (H. Knysiak-Molczyk, Granice prawa do informacji w postępowaniu administracyjnym i sądownoadministracyjnym). Nadużycie prawa definiowane jest więc jako wykorzystywanie tego prawa w sposób, który nie jest zgodny z założeniami aksjologicznymi leżącymi u jego podstaw (A. Piskorz-Ryń (w:) G. Szpor, A. Piskorz-Ryń (red.), Jawność i jej ograniczenia. Dostęp i wykorzystywanie. Tom V, 2015, wyd.*

⁸ H. Knysiak-Sudyka [w:] Skarga i skarga kasacyjna w postępowaniu sądownoadministracyjnym. Komentarz. Orzecznictwo, wyd. V, Warszawa 2021, art. 57.

⁹ ibidem

¹⁰ por. Wyrok WSA w Poznaniu z 15.12.2023 r., II SAB/Po 167/23, LEX nr 3645557.

¹¹ por. Wyrok NSA z 5.11.2021 r., III OSK 4123/21, LEX nr 3309190.

el./Legalis). W kontekście prawa dostępu do informacji publicznej nadużycie prawa definiuje się więc jako próbę korzystania z instytucji dostępu do informacji publicznej dla osiągnięcia celu innego aniżeli troska o dobro publiczne, jakim jest w szczególności prawo do przejrzystego państwa, jego struktur, przestrzegania prawa przez podmioty życia publicznego, jawności funkcjonowania administracji i innych organów (vide: J. Drachal, *Prawo do informacji publicznej w świetle wykładni funkcjonalnej* (w:) J. G., R. Hauser i J. T., *Sądownictwo administracyjne gwarantem wolności i praw obywatelskich 1980-2005*, Naczelny Sąd Administracyjny, W-wa, 2005 r., s. 146-147; wyrok NSA z 16 października 2015 r., sygn. akt I OSK 1992/14; wyrok NSA z 23 listopada 2016 r., sygn. akt I OSK 1601/15; wyrok NSA z 14 lutego 2017 r., sygn. akt I OSK 2642/16 - pub. orzeczenia.nsa.gov.pl). W oparciu o poglądy wyrażane w literaturze oraz w orzecznictwie można wskazać trzy główne grupy problemowe, w kontekście których pojawia się zagadnienie nadużycia prawa do informacji publicznej, tj. wykorzystanie prawa do informacji w celu zakłócenia funkcjonowania organów administracji (do swoistego pieniactwa z wykorzystaniem prawa do informacji), wykorzystanie dla celów gospodarczych, zawodowych lub na potrzeby prowadzenia indywidualnych sporów prawnych, a także wykorzystanie dla szykanowania osób piastujących funkcje publiczne, do pozyskiwania informacji o tych osobach nie w celu społecznej kontroli, lecz dla prowadzenia sporów osobistych, zaspokojenia prywatnych animozji. Wykorzystywanie rozwiązań ustawowych do zakłócania funkcjonowania organów administracji określa się niekiedy mianem dążenia do "udręczenia" podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji. Udostępnienie informacji publicznej zawsze bowiem wiąże się z zaangażowaniem personelu urzędniczego i określonych środków technicznych. Związane z tym obowiązki administracji nie są wobec tego obojętne dla efektywności wykonywania innych zadań publicznych. Zakres obowiązku informacyjnego państwa powinien być ukształtowany w taki sposób, aby zapewnić równowagę między korzyściami wynikającymi z zapewnienia dostępu do informacji a szeroko rozumianymi kosztami, jakie muszą ponieść w celu jego realizacji podmioty zobowiązane. Nadużywanie prawa do informacji może zakłócić funkcjonowanie urzędu i zmniejszyć efektywność jego działania w zakresie wykonywania powierzonych mu ustawowych zadań, w tym w zakresie udostępniania informacji innym podmiotom (J. Parchomiuk, *Nadużycie prawa w prawie administracyjnym*, Warszawa 2018, wyd. el./Legalis). Wprawdzie osoba korzystająca z prawa do informacji publicznej nie jest zobowiązana wskazywać celów ani motywów swego działania, to jednak w każdym indywidualnym przypadku istnieje możliwość oceny zachowania wnioskującego o informację publiczną pod kątem tego, czy korzysta on ze swojego uprawnienia zgodnie z jego celem i funkcją. Ocena ta powinna być oparta o okoliczności faktyczne, w szczególności uwzględniać treść wniosku o udostępnienie informacji publicznej oraz dotychczasowe relacje z wnioskodawcą (na płaszczyźnie korzystania przez niego z prawa do informacji publicznej) (por. A. Kręcisz-Sarna, *Informacja w Administracji Publicznej 2019/1*, s. 50 i nast.)."

I w związku z tym informuję, że jedynie w roku 2023 z emaila kontakt@rio.org.pl wysłano 48 zapytań. Organ odpowiedział w 48 sprawach.

Nadmienić należy, iż skarżący wielokrotnie informowany był o oficjalnych kanałach kierowania pism do Starostwa Powiatowego w Kielcach, w tym o adresach poczty elektronicznej: sekretariat@powiat.kielce.pl, kancelaria@powiat.kielce.pl oraz za pośrednictwem platformy ePUAP. Informacja ta nie posiadała charakteru warunkowego, a wynikała z dbałości o sprawne i terminowe rozpatrywanie wniosków. Skarżący informowany był, iż kierowanie wniosków na indywidualne skrzynki mailowe pracowników Starostwa Powiatowego w Kielcach, którzy mogą być w danej kwestii pracownikami nie merytorycznymi wydłuża obieg dokumentów oraz czas udzielenia odpowiedzi.

Dowody:

- 4 wiadomości skierowanych za pośrednictwem poczty elektronicznej do skarżącego zawierające odpowiedzi na wnioski o dostęp do informacji publicznej, w których zawarto prośbę o kierowanie pism na jeden z dwóch wyżej wymienionych adresów e-mail:
- wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 21 marca 2023 r. wraz z odpowiedzią na wniosek p. I o dostęp do informacji publicznej z dnia 15 marca 2023 r.,
- wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 21 marca 2023 r. wraz z odpowiedzią na wnioski p. I o dostęp do informacji publicznej z dni 16 i 20 marca 2023 r.,
- wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 4 maja 2023 r. wraz z odpowiedzią na wniosek Stowarzyszenia Rozwój Inicjatyw Obywatelskich o dostęp do informacji publicznej z dnia 25 kwietnia 2023 r.,
- wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 26 czerwca 2023 r. wraz z odpowiedzią na wniosek Stowarzyszenia Rozwój Inicjatyw Obywatelskich o dostęp do informacji publicznej z dnia 12 czerwca 2023 r.

Wskazuję również, że z informacji publicznej wynika, iż Pan I ma zamiar kandydować w tegorocznych wyborach samorządowych, co może rodzić wątpliwości, iż działania Stowarzyszenia w zakresie wniosków o dostęp do informacji publicznej, ich późniejsze publikowanie publicznie na stronie internetowej oraz w mediach społecznościowych w wybranych fragmentach i opatrywanie komentarzem w sposób określony wyłącznie przez stowarzyszenie w tym również Pana I jakkolwiek pożytecznie publicznie ze względu na jego cele statutowe, może prowadzić do uzyskania prywatnych celów prezesa wynikających z promocji jego kampanii wyborczej.

Dowód: wydruk z portalu facebook wiadomości opublikowanej przez konto KWW Gmina Mastów Wspólna Sprawa.

Organ informuje, że wyślę powyższą odpowiedź w najszybszym możliwym terminie, jakkolwiek należy wskazać, że Rada Powiatu nie działa w trybie ciągłym, a w trybie sesyjnym.

Skarga została doręczona dnia 6 lutego 2024 roku, na ten miesiąc nie była zaplanowana sesja "zwyczajna" i w wyniku powyższego Przewodniczący Rady zdecydował się na zwołanie dodatkowej sesji w dniu 4 marca 2024 r., której porządek będzie dotyczył stricte sprawy przekazania przedmiotowej skargi.

Załącznik

1. Uchwała Nr LXV/89/2023 Rady Powiatu w Kielcach z dnia 30 października 2023r.
2. Pismo Wojewody w sprawie wyjaśnień z dnia 05.02.2024 znak :PNK.III.1410.6.2024,
3. Pismo Wojewody w sprawie wyjaśnień z dnia 06.02.2024 znak :PNK.III.1410.7.2024
4. Pismo Wojewody w sprawie przekazania skargi z dnia 06.02.2024 znak: :PNK.III.1411.3.2024
5. 4 wiadomości skierowane za pośrednictwem poczty elektronicznej do skarżącego zawierające odpowiedzi na wnioski o dostęp do informacji publicznej, w których zawarto prośbę o kierowanie pism na jeden z dwóch wyżej wymienionych adresów e-mail:
6. wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 21 marca 2023 r. wraz z odpowiedzią na wniosek p. o dostęp do informacji publicznej z dnia 15 marca 2023 r.,
7. wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 21 marca 2023 r. wraz z odpowiedzią na wnioski o dostęp do informacji publicznej z dni 16 i 20 marca 2023 r.,
8. wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 4 maja 2023 r. wraz z odpowiedzią na wniosek Stowarzyszenia Rozwój Inicjatyw Obywatelskich o dostęp do informacji publicznej z dnia 25 kwietnia 2023 r.,
9. wydruk wiadomości elektronicznej z dnia 26 czerwca 2023 r. wraz z odpowiedzią na wniosek Stowarzyszenia Rozwój Inicjatyw Obywatelskich o dostęp do informacji publicznej z dnia 12 czerwca 2023 r.
10. wydruk z portalu facebook wiadomości opublikowanej przez konto KWW Gmina Masłów Wspólna Sprawa.
11. Uchwała Rady Powiatu w Kielcach w sprawie przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Kielcach wraz z aktami skargi Stowarzyszenia Rozwój Inicjatyw Obywatelskich w Masłowie na bezczynność Rady Powiatu Kieleckiego w przedmiocie udostępnienia informacji na wniosek.
12. Odpis odpowiedzi wraz załącznikami
13. Akta sprawy.